

[Sønderby]

skulle sikre demokratiet. Er demokratiet ikke sikret i Danmark med den nuværende ordning for forsvaret, vi har?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, det er ganske utroligt, at hr. Sønderby kan stille et sådant spørgsmål, efter at vi her i folketingssalen har drøftet de forslag, som vedrørte NATO-øvelserne og undtagelsestilstand, hvoraf én har været gennemført inden for de sidste par uger. Vi har fremlagt i forbindelse med debatten om disse øvelser stabler af dokumentation, indhentet fra forskellige NATO-lande, om, hvad der foregår, f.eks. med henblik på internering af fagforeningsfolk, fredsfolk osv.

Da vi drøftede det, måtte hr. Houe, som var ordfører for Det Konservative Folkeparti, her fra talerstolen erkende, at man ikke kunne give en 100 pct.s garanti for sikringen af de demokratiske, grundlovssikrede rettigheder i en sådan krisesituation. Det erkendte hr. Houe ærligt og oprigtigt, og det vil jeg tage hatten af for. Hr. Houe var den eneste, der turde erkende det; de andre ordførere snakkede udenom. En faktisk kendsgerning og realitet er det, vi har sagt.

Kom herop og tilbagevis de konkrete punkter, vi har gjort opmærksom på i de forslag, vi har fremlagt.

Forsvarsministeren (Engell):

Efter en gennemgang af SFs forsvarspolitiske synspunkter kom fru Hanne Thanning Jacobsen til at sige – jeg ved ikke, om det var en fortalelse, men det lød ordret sådan: nå, lad os bevæge os over i realiteternes verden. Jeg vil gerne sige, at det er jeg fuldstændig enig med fru Hanne Thanning Jacobsen i, fordi realiteternes verden absolut ikke taler for, at vi i de kommende år skal reducere den danske forsvarsindsats.

Her er vi efter min opfattelse fremme ved et kernepunkt i diskussionen, nemlig den kendsgerning, der melder sig, i og med at vi ikke i de kommende år vil kunne opretholde et dansk forsvar på det niveau, vi har i dag, med de nuværende budgetter. Det er efter min opfattelse ganske afgørende og bør naturligvis tillægges ganske stor betydning, når vi tager hul på forsvarsforligsdrøftelserne inden for kort tid.

Danmark ligger i dag klart i bunden inden for NATO-alliancen, når man ser på den samlede forsvarsindsats, og tager man den andel af forsvarsbudgettet, der anvendes til fornyelse af materiellet, materielinvesteringsandelen, er den også klart lavere end i de andre alliancelandede. Det betyder, at dansk forsvar er stillet over for nogle barske realiteter, som har betydet, at vi over en årrække, som jeg var inde på i mit første indlæg, har været nødt til at reducere forsvaret ganske betragteligt.

Man kan sige: hvornår mister et forsvar sin troværdighed? Det kan man måle på mange forskellige måder, og man kan have mange synspunkter om det. Jeg må nok sige, at hvis først vi selv mister tilliden til vort forsvar, og hvis forsvarets eget personel og hjemmевærnet mister tilliden til, at deres indsats kan betale sig, at den kan nytte, så er der for alvor noget galt, og derfor bør det også tælle med.

Vi fik i slutningen af sidste år en meddelelse om, at man i Storbritannien har overvejelser på militært hold om at reducere den hærforstærkningsstyrke, UKMF, som er øremærket til indsættelse på dansk område.

Jeg synes også, at man i forbindelse med en debat som denne bør sige, at hvis ikke vi med en kommende forsvarsordning er i stand til at fastholde dansk forsvar bare på det niveau, det har i dag, så kan det være ganske vanskeligt at argumentere i forhold til andre lande og sige, at nu må de sandelig sende 14.000 mand til Danmark, samtidig med at vi selv vil være tvunget til at skære ned.

En række af indlæggene har i nok så høj grad drejet sig om Socialistisk Folkeparti, måske i højere grad end om forsvaret. Nu er SF et interessant tema i sig selv. I begyndelsen af debatten gav jeg et bud på, hvorfor SF kunne tænkes at have stillet denne forespørgsel. Det er klart, at sigtet ikke har været at styrke eller gavne det danske forsvar, men tværtimod at søge at skabe splittelse, at skabe usikkerhed og lægge et grundlag for yderligere nedskæringer af det danske forsvar.

Jeg vil godt sige, at regeringen naturligvis ikke, når vi i løbet af kort tid fremlægger vort forslag til en forsvarsordning, møder op med et ultimatum. Sådan gør man ikke, når man starter forhandlinger, som gerne skulle være konstruktive og munde ud i et resultat.